กรณี ลูกจ้างถูกไฟฟ้าดูดพลัดตกจากหลังคา บาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิต

๑. ข้อมูลสถานประกอบกิจการ

๑.๑ ชื่อสถานประกอบกิจการเกิดอุบัติเหตุ คือ บริษัท ก.

- สำนักงานแห่งใหญ่ ตั้งอยู่ จังหวัดลำพูน
- สำนักงานสาขาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ จังหวัดลำพูน
- ลักษณะการประกอบกิจการ การก่อสร้างอาคารที่ไม่ใช่ที่พักอาศัย

๑.๒ มีจำนวนลูกจ้างทั้งหมด ๓๕ คน เป็นชาย ๒๖ คน เป็นหญิง ๙ คน

- ลูกจ้างต่างชาติ ☑ มี ☐ ไม่มี

๑.๓ กำหนดวันทำงานของลูกจ้าง กำหนดวันทำงานของลูกจ้าง ๖ วันต่อสัปดาห์ คือ จันทร์ – เสาร์ มีวันหยุดประจำสัปดาห์ ๑ วัน คือ วันอาทิตย์ กำหนดเวลาทำงาน ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. เวลาพัก ๑ ชั่วโมง คือ ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. มีการทำงานล่วงเวลา - วันต่อสัปดาห์ วันละ - ชั่วโมง

๑.๔ สถิติการประสบอันตรายจากการทำงานของลูกจ้าง (กรณีร้ายแรง) : -

๒. ข้อมูลทั่วไป/รายละเอียดและลำดับเหตุการณ์การเกิด อุบัติเหตุ

๒.๑ ข้อมูลทั่วไปและสภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมากับบริษัท ข. ในการก่อสร้างงานโครงหลังคาคลุมอาคารสามชั้นจตุจักร สถานที่ก่อสร้าง ตลาด ค. จังหวัดลำพูน มีกำหนดก่อสร้างระยะเวลา ๓ เดือน เริ่มก่อสร้างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๗ และสิ้นสุดวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ โดยบริษัท ข. ได้ยื่นขออนุญาตกับเทศบาลตำบลในพื้นที่ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ แต่ยังไม่ได้รับอนุญาต

- **สภาพอาคารหรือสิ่งแวดล้อม**

การก่อสร้างงานโครงหลังคาคลุมอาคารสามชั้น ใช้สำหรับเป็นเส้นทางเดินรถเข้า-ออกตลาดตั้งแต่ถนนสายหลักเข้าสู่อาคารจำหน่ายสินค้า ตลอดจนให้เป็นที่จอดรถสำหรับผู้มาตลาด ลักษณะงานโครงหลังคาทำจากเหล็ก มุงหลังคาด้วยเมทัลชีท มีความสูงจากพื้น ๗ เมตร

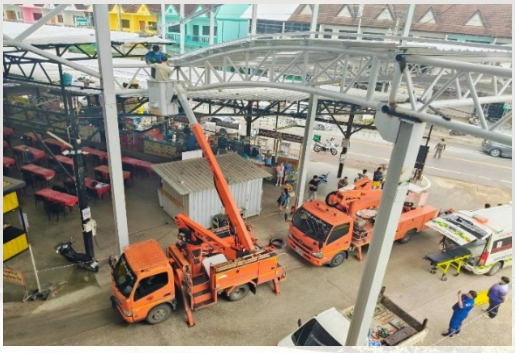

รูปภาพที่ ๑ สภาพอาคารหรือสิ่งแวดล้อม

- อุปกรณ์ที่ใช้ในการติดตั้งเมทัลชีท ได้แก่ สว่าน สกรู ปลั๊กพ่วง ซิลิโคน และเมทัลชีท

- ขั้นตอนการติดตั้งเมทัลชีท

๑. ให้ลูกจ้างสวมใส่ PPE ก่อนทำงานบนที่สูง

๒. ให้ลูกจ้างไต่เสาบิดที่เชื่อมติดกับเสารับโครงหลังคา พร้อมนำอุปกรณ์ที่ใช้ในการติดตั้งขึ้นไปพร้อมกัน

๓. ใช้เครนในการยกเมทัลชีทให้กับลูกจ้างที่อยู่ด้านบนโครงสร้างหลังคา

๔. ติดตั้งหลังคาเมทัลชีทแผ่นแรกโดยเริ่มวางจากขอบล่างและขอบด้านข้างของชายหน้าจั่วโดยใช้สว่านและใช้สกรูในการยึดเมทัลชีทกับโครงสร้างหลังคา

๕. ติดตั้งแผ่นครอบข้างทุกด้าน ติดตั้งแผ่นครอบจั่วด้านบนพร้อมยิงสกรู และติดตั้งแผ่นปิดครอบโดยทำความสะอาดแผ่นบริเวณที่จะซีลซิลิโคน

๖. ซีลซิลิโคนตามแนวซ้อนทับให้ทั่วทั้งแผ่นด้านล่างและแผ่นด้านบน แล้วยึดสกรูบริเวณซ้อนทับ

๒.๒ รายละเอียด/ลำดับเหตุการณ์การเกิดอุบัติเหตุ

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๖.๓๐ น. เกิดเหตุลูกจ้างของบริษัท ก. ซึ่งรับเหมาก่อสร้างงานโครงหลังคาคลุมอาคารสามชั้น จังหวัดลำพูน ถูกไฟฟ้าดูดและพลัดตกจากหลังคา ขณะเกิดอุบัติเหตุ มีลูกจ้างชายจำนวน ๔ คน ได้ขึ้นไปปฏิบัติงานบนหลังคา ที่อยู่ใกล้กับเสาไฟฟ้าแรงสูง ทำให้ถูกกระแสไฟฟ้าดูดและพลัดตกจากหลังคา โดยเจ้าหน้าที่กู้ภัยได้ให้การช่วยเหลือลูกจ้างที่ตกลงมาจากหลังคา จำนวน ๓ คน ถูกนำส่งโรงพยาบาลทันที ต่อมาทราบว่านาย A ลูกจ้างเสียชีวิต ส่วนอีก ๒ คน ได้รับบาดเจ็บสาหัส ขณะที่เจ้าหน้าที่จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูนได้ตัดกระแสไฟฟ้าในบริเวณตลาด เพื่อความปลอดภัยในการดำเนินการช่วยเหลือ จากนั้นได้ใช้รถกระเช้าเพื่อขึ้นไปช่วยลูกจ้างที่ยังอยู่บนหลังคา พบว่าลูกจ้างได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อยและสามารถนำลงมาได้อย่างปลอดภัย ต่อมาวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ได้รับแจ้งจากโรงพยาบาลว่านาย B บาดเจ็บบริเวณศีรษะอย่างรุนแรงและเสียชีวิตในเวลาต่อมา

วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ นาย C นายจ้าง ได้ให้ข้อเท็จจริงกับพนักงานตรวจความปลอดภัยว่า บริษัท ก. ได้ทำสัญญาจ้างเหมากับบริษัท ข. ในการก่อสร้างงานโครงหลังคาคลุมอาคารสามชั้น สถานที่ก่อสร้าง ตลาด ค. จังหวัดลำพูน มีกำหนดก่อสร้างระยะเวลา ๓ เดือน เริ่มก่อสร้างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๗ และสิ้นสุดวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ โดยบริษัท ข. ได้ออกแบบในการก่อสร้างและได้ยื่นขออนุญาตกับเทศบาลตำบลป่าสัก เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๗ แต่ยังไม่ได้รับอนุญาต ในระหว่างการก่อสร้างนายจ้างได้จัดให้มีป้ายข้อความ “ก่อสร้างโปรดระมัดระวัง” และได้มีการจำกัดพื้นที่ก่อสร้างโดยใช้เทปกั้นเขตสีขาว-แดงกั้นเฉพาะจุด นายจ้างจัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้แก่ลูกจ้าง ได้แก่ เข็มขัดนิรภัย ถุงมือผ้า รองเท้าผ้าใบ และหมวกนิรภัย และนายจ้างมอบหมายให้นาย G เป็นผู้ควบคุมงาน

ซึ่งยังไม่เคยผ่านการอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ นายจ้างได้มอบหมายงานให้ลูกจ้าง จำนวน ๖ คน ปฏิบัติงานในการก่อสร้างงานโครงหลังคาคลุมอาคารสามชั้นจตุจักร รายละเอียดดังนี้

๑. นาย A ตำแหน่งกรรมกร อายุ ๑๙ ปี สัญชาติเมียนมา (เสียชีวิตในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗)

๒. นาย B ตำแหน่งกรรมกร อายุ ๒๒ ปี สัญชาติเมียนมา (เสียชีวิตในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗)

๓. นายจาย D ตำแหน่งกรรมกร อายุ ๒๔ ปี สัญชาติเมียนมา (ได้รับบาดเจ็บ) เริ่มทำงานวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เป็นวันแรก

๔. นาย E ตำแหน่งกรรมกร อายุ ๑๙ ปี สัญชาติเมียนมา (ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ขณะเกิดอุบัติเหตุลูกจ้างติดอยู่บนหลังคา) เริ่มทำงานวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เป็นวันแรก

๕. นาย F ตำแหน่งกรรมกร อายุ ๓๐ ปี สัญชาติเมียนมา

๖. นาย G ตำแหน่งช่างเทคนิค/ผู้ควบคุมงาน อายุ ๒๐ ปี สัญชาติไทย

ก่อนการเริ่มงานในทุก ๆ วัน นายจ้างจะเข้ามาหน่วยงานก่อสร้างเพื่อ Morning Talk เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้แก่ลูกจ้างทุกคน ในวันเกิดเหตุช่วงเช้าหลังจาก Morning Talk นายจ้างให้ลูกจ้างทั้ง ๖ คน ติดตั้งกันสาดบนโครงสร้างหลังคาซึ่งทำจากเหล็ก มีความสูงจากพื้น ๗ เมตร และช่วงบ่ายให้ติดตั้งเมทัลชีทบนโครงสร้างหลังคา ซึ่งลูกจ้างที่ขึ้นไปติดตั้งเมทัลชีท คือ นาย A นาย B นาย D และนาย E ส่วนนาย F และนาย G ทำงานอยู่ด้านล่างคอยให้สัญญาณรถที่เข้า-ออกตลาดขณะที่มีการติดตั้งเมทัลชีท

นาย G ตำแหน่งช่างเทคนิค/ผู้ควบคุมงาน/ลูกจ้างผู้เห็นเหตุการณ์ ให้ข้อเท็จจริงว่า ในวันเกิดเหตุสภาพอากาศทั่วไปมีฝนตกปรอย ๆ ตลอดทั้งวัน หลังจากพักเที่ยงแล้วนายวัชระได้ให้นาย A นาย B นาย D และนาย E ได้ขึ้นไปติดตั้งเมทัลชีทบนโครงหลังคา โดยลูกจ้างทั้ง ๔ คน ได้สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ได้แก่ หมวกนิรภัย รองเท้าผ้าใน และถุงมือ แต่ไม่ได้สวมใส่เข็มขัดนิรภัยขณะปฏิบัติงาน ส่วนนาย G และนาย F เป็นผู้ให้สัญญาณรถที่เข้า-ออกตลาดอยู่บริเวณด้านล่าง จนกระทั่งเมื่อเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. นายวัชระได้ยินเสียงคล้ายระเบิดดัง “บึ้ม” และได้ยินเสียง “ตุ๊บ” จึงหันไปมอง พบว่า นาย A นาย B และนาย D ตกจากโครงหลังคา จึงโทรศัพท์แจ้งนายจ้างและกู้ภัยเข้าให้ช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่กู้ภัยได้ให้การช่วยเหลือลูกจ้างที่ตกลงมาจากหลังคาทั้ง ๓ คน และนำส่งโรงพยาบาลทันทีทราบว่ามีลูกจ้างเสียชีวิต ๑ คน ส่วนอีก ๒ คน ได้รับบาดเจ็บสาหัส ขณะที่เจ้าหน้าที่จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูนได้ตัดกระแสไฟฟ้าในบริเวณตลาด ค. และใช้รถกระเช้าเพื่อช่วยเหลือลูกจ้างที่ยังอยู่บนหลังคา พบว่าลูกจ้างได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย

รูปภาพที่ ๒ ขณะเกิดอุบัติเหตุและเจ้าหน้าที่ให้การช่วยเหลือ

รูปภาพที่ ๓ ขณะเกิดอุบัติเหตุและเจ้าหน้าที่ให้การช่วยเหลือ

นาย H ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (จป.ว.) จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูน ได้ให้ข้อเท็จจริงทางโทรศัพท์ว่า สายไฟฟ้าบริเวณที่เกิดเหตุเป็นสายไฟฟ้าระดับแรงดัน ๒๒ kV หรือ ๒๒,๐๐๐ V ลักษณะเป็นสายเปลือย ตามมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ระยะห่างที่ปลอดภัยในการปฏิบัติงานระยะใกล้สุดคือ ๑ เมตร และระยะห่างที่ปลอดภัยตามแนวระดับระหว่างสายไฟฟ้าและสิ่งก่อสร้างต้องไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร ซึ่งเมื่อเกิดอุบัติเหตุเจ้าหน้าที่ได้เข้าตรวจพื้นที่พบว่าระยะห่างตามแนวระดับระหว่างสายไฟฟ้าและสิ่งก่อสร้างมีระยะห่างต่ำกว่า ๑ เมตร ซึ่งเป็นระยะห่างที่ไม่ปลอดภัย หากมีการไลน์การ์ดครอบสายไฟ (ไลน์การ์ดครอบสายไฟ ใช้สำหรับครอบสายไฟฟ้า สายเปลือย บริเวณใกล้งานก่อสร้าง ใกล้ต้นไม้ ใกล้บริเวณที่มีจุดเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายจากไฟฟ้าลัดวงจร หรือ

เป็นอันตรายต่อคนและสัตว์) ไม่สามารถป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าได้ สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้อาจเกิดจากแบบในการก่อสร้างไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่มีการตรวจสอบจากวิศวกร ระยะห่างความปลอดภัยจึงไม่เป็นไปตามมาตรฐานของ กฟภ. กำหนด

ระยะห่างที่ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน
ใกล้ระบบจำหน่ายของ กฟภ.

แรงดัน (kV)	ระยะที่ใกล้ที่สุด (เมตร)
0.4 - 3.5	0.50
11 - 33	1.00
66 - 100	1.75

รูปภาพที่ ๔ ระยะห่างที่ปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ระยะห่างความปลอดภัย

แบบมาตรฐาน กฟภ. เลขที่ SA2-015/45017

ตารางที่ 1 ระยะห่างต่ำสุดตามแนวระดับระหว่างสายไฟฟ้ากับสิ่งก่อสร้าง เมื่อสายไฟฟ้าไม่เคยัดติดกับสิ่งก่อสร้าง

สิ่งที่อยู่ใกล้สายไฟฟ้า	ระยะต่ำสุดตามแนวระดับของสายไฟฟ้า (เมตร)								
	≤ 1 kV		11–33 kV				69 kV	115 kV	230 kV
	สายหุ้มฉนวนหลายสาย	สายหุ้มฉนวน	สายเปลือย	สายหุ้มฉนวนแบบไม่เต็มพิกัด	สายเคเบิลอากาศ	สายเคเบิลอากาศชนิดพันกลียว	สายเปลือย		
1 ผนังด้านปิดของอาคาร, ละพานลอยคนเดินข้ามถนน กรณีที่มีแผงหรือผนังกั้นระหว่างสายไฟฟ้ากับละพานลอยและป้ายโฆษณาที่ติดกับอาคาร	0.30	0.15	1.50	0.60	0.30	0.15	1.80	2.30	3.00
2 ผนังด้านปิดของอาคารเฉลียงระเบียง หรือบริเวณที่มีคนเข้าถึงได้, ละพานทุกชนิดสำหรับยานพาหนะเสาไฟฟ้า เสาโทรศัพท์ เสาสัญญาณโทรคมนาคม และสิ่งก่อสร้างอื่นๆ	0.90	0.15	1.80	1.50	0.90	0.60	2.13	2.30	3.00

รูปภาพที่ ๕ ระยะห่างที่ปลอดภัยตามแนวระดับระหว่างสายไฟฟ้าและสิ่งก่อสร้าง

รูปภาพที่ ๖ ระยะห่างระหว่างสายไฟฟ้าและสิ่งก่อสร้าง

จากข้อเท็จจริงของนาย C นายจ้าง นาย G ลูกจ้างผู้เห็นเหตุการณ์ และนาย H จป.ว.จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดลำพูน พนักงานตรวจความปลอดภัยจึงสันนิษฐานได้ว่า สาเหตุที่ลูกจ้างถูกไฟฟ้าดูดพลัดตกจากหลังคาบาดเจ็บสาหัสและเสียชีวิตอาจเกิดจาก

๑. สายไฟฟ้าบริเวณที่เกิดเหตุเป็นสายไฟฟ้าระดับแรงดัน ๒๒ kV หรือ ๒๒,๐๐๐ V ลักษณะเป็นสายเปลือย ระยะห่างที่ปลอดภัยตามแนวระดับระหว่างสายไฟฟ้าและสิ่งก่อสร้างต้องไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร เบื้องต้นเจ้าหน้า กฟภ. ได้ตรวจสอบพบว่า ระยะห่างตามแนวระดับระหว่างสายไฟฟ้าและสิ่งก่อสร้างมีระยะห่างต่ำกว่า ๑ เมตร ซึ่งเป็นระยะห่างที่ไม่ปลอดภัย ขณะที่ลูกจ้างปฏิบัติงานบนโครงเหล็ก มีการสัมผัสกับเมทัลชีท (เหล็กผสมอะลูมิเนียม) เป็นวัสดุที่มีความสามารถในการนำไฟฟ้า ประกอบกับสภาพอากาศในวันที่เกิดเหตุมีความชื้นเนื่องจากมีฝนตกระหว่างวันทำให้เกิดการเหนี่ยวนำของกระแสไฟฟ้า

๒. นายจ้างไม่จัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยในการทำงานในที่สูงและมิได้อบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างได้รับทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๓. นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่สูง ๗ เมตร แต่ไม่จัดทำตาข่ายนิรภัยหรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงานและไม่จัดหาเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดระยะเวลาการทำงาน

๔. บริษัท ข. (ผู้ว่าจ้าง) ได้ออกแบบในการก่อสร้างและได้ยื่นขออนุญาตกับเทศบาลตำบลป่าสักแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต จึงไม่มีการรับรองจากวิศวกร

๓. รายละเอียดการประสบอันตรายหรือความสูญเสียหรือหยุดการผลิตจากอุบัติเหตุ

๓.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต .....๒.....

๓.๒ จำนวนผู้บาดเจ็บ .....๒.....

๓.๓ จำนวนผู้ทุพพลภาพ .....-.....

๓.๔ ค่ารักษาพยาบาล....๓๔๐,๐๐๐

๓.๕ การสูญเสียทรัพย์สินหรืออาคารสถานที่/เครื่องจักร จำนวน .....-.....

๓.๖ อื่นๆ

- นายจ้างจ่ายเงินช่วยเหลือให้ลูกจ้างผู้เสียชีวิตและผู้ได้รับบาดเจ็บ รวมจำนวน ๕๑๔,๐๙๙.๑๐ บาท
- นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา และเงินค่าเฝ้าไข้ให้ลูกจ้าง รวมจำนวน ๑๓,๙๐๘ บาท รายละเอียด ดังนี้

(๑) นาย A จำนวน ๔,๓๐๐ บาท

(๒) นาย B จำนวน ๔,๔๐๘ บาท

(๓) นาย D จำนวน ๓,๓๕๐ บาท

(๔) นาย F จำนวน ๑,๘๕๐ บาท

๔. การวิเคราะห์ปัจจัย/สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุ

๔.๑ ปัจจัยด้านคน/การกระทำที่ไม่ปลอดภัย

(๑) ลูกจ้างไม่ทราบขั้นตอนและวิธีการทำงานที่ปลอดภัยกับการทำงานบนที่สูง

(๒) ลูกจ้างไม่ตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงานโดยคิดว่าการสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิตทำให้ลูกจ้างทำงานไม่สะดวก

(๓) ลูกจ้างไม่ทราบอันตรายที่อาจจะเกิดจากการทำงาน

๔.๒ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม/สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย

(๑) มีการทำงานบนโครงเหล็ก มีการสัมผัสกับเมทัลชีท (เหล็กผสมอะลูมิเนียม) และอยู่ใกล้ไฟฟ้าแรงสูงน้อยกว่า ๑ เมตร ซึ่งเป็นระยะห่างที่ไม่ปลอดภัยประกอบกับสภาพอากาศมีความชื้นทำให้เกิดกระแสไฟฟ้าเหนี่ยวนำ

(๒) การทำงานบนที่สูง ๗ เมตร ไม่มีการสวมใส่เข็มขัดนิรภัยและสายช่วยชีวิต หรือไม่มีตาข่ายนิรภัย หากตกลงมามีอันตรายถึงชีวิตได้

๔.๓ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

(๑) นายจ้างไม่แจ้งอันตรายที่อาจจะเกิดจากการทำงานให้ลูกจ้างทราบก่อนที่ลูกจ้างจะปฏิบัติงาน

(๒) นายจ้างไม่มีการประเมินอันตรายจากการทำงานบนที่สูง และไม่มีการประเมินอันตรายจากการทำงานใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงซึ่งอยู่ในระยะที่ไม่ปลอดภัย

(๓) นายจ้างไม่จัดให้มีผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ก่อนการทำงานและขณะทำงานทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ตลอดจนควบคุมให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

(๔) นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่สูง ๗ เมตร แต่ไม่จัดทำตาข่ายนิรภัยหรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงานและไม่จัดหาเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดระยะเวลาการทำงาน

(๕) แบบในการก่อสร้างซึ่งเจ้าของกิจการตลาด ค. ได้ว่าจ้างให้วิศวกรออกแบบให้ยังอยู่ระหว่างการขออนุญาตจากเทศบาลตำบลป่าสัก ซึ่งยังไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ได้รับการตรวจสอบจากวิศวกร

๕. ข้อเสนอแนะหรือมาตรการสำหรับการแก้ไขป้องกัน

จากสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้ ในเบื้องต้นสามารถกำหนดมาตรการ แนวทางในการป้องกันและควบคุมอันตรายได้ ดังต่อไปนี้

๕.๑ ข้อเสนอแนะหรือมาตรการแก้ไขป้องกันที่เหมาะสม

(๑) ให้นายจ้างแจ้งอันตรายที่อาจจะเกิดจากการทำงาน และแจกคู่มือซึ่งประกอบด้วย วิธีการขั้นตอน และข้อปฏิบัติในการทำงานบนที่สูงอย่างปลอดภัย โดยระบุอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน การวางแผนการปฏิบัติงาน และการป้องกันและควบคุมอันตรายจากการทำงานบนที่สูง รวมทั้ง ต้องอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างได้รับทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตาม ทั้งนี้ ต้องเป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อสารให้ลูกจ้างเข้าใจได้

(๒) กรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสิ่งที่มีกระแสไฟฟ้า ให้นายจ้างประเมินความเสี่ยงหน้างานโดยจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับไฟฟ้า หรือแจ้งเจ้าหน้าที่ กฟภ. เข้าตรวจสอบก่อนการปฏิบัติงาน

(๓) ให้นายจ้างจัดให้มีผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ก่อนการทำงานและขณะทำงานทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ตลอดจนควบคุมให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

(๔) ในการทำงานบนที่สูง ๗ เมตร ให้นายจ้างจัดทำตาข่ายนิรภัยหรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงานและให้จัดหาเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ให้ลูกจ้างสวมใส่ตลอดระยะเวลาการทำงาน

๕.๒ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- ให้นายจ้าง (บริษัท ข.) ดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องได้รับใบอนุญาตก่อสร้างก่อนทำสัญญาเพื่อทำการก่อสร้างต่อไป

๖. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุ

๖.๑ พ.ร.บ.ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ.๒๕๕๔

มาตรา ๘ ให้นายจ้างบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกำหนดมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจัดทำเอกสารหรือรายงานใด โดยมีการตรวจสอบหรือรับรองโดยบุคคล หรือนิติบุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ลูกจ้างมีหน้าที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในสภาพการทำงานหรือสภาพแวดล้อมในการทำงานที่อาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ให้นายจ้างแจ้งให้ลูกจ้างทราบถึง

อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการทำงานและแจกคู่มือการปฏิบัติงานให้ลูกจ้างทุกคนก่อนที่ลูกจ้างจะเข้าทำงาน เปลี่ยนงาน หรือเปลี่ยนสถานที่ทำงาน

มาตรา ๑๖ ให้นายจ้างจัดให้ผู้บริหาร หัวหน้างาน และลูกจ้างทุกคนได้รับการฝึกอบรมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อให้บริหารจัดการ และดำเนินการ ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานได้อย่างปลอดภัย

ในกรณีที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน เปลี่ยนงาน เปลี่ยนสถานที่ทำงาน หรือเปลี่ยนแปลง เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ ซึ่งอาจทำให้ลูกจ้างได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัย ให้นายจ้างจัดให้มีการฝึกอบรมลูกจ้างทุกคนก่อนการเริ่มทำงาน

มาตรา ๒๒ ให้นายจ้างจัดและดูแลให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่ได้มาตรฐานตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ลูกจ้างมีหน้าที่สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและดูแลรักษาอุปกรณ์ ตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถใช้งานได้ตามสภาพและลักษณะของงานตลอดระยะเวลาทำงาน

ในกรณีที่ลูกจ้างไม่สวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว ให้นายจ้างสั่งให้ลูกจ้างหยุดการทำงานนั้นจนกว่า ลูกจ้างจะสวมใส่อุปกรณ์ดังกล่าว

๖.๓ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๙ ให้นายจ้างดูแลมิให้ลูกจ้างสวมใส่เครื่องนุ่งห่มที่เปียกหรือเป็นสื่อไฟฟ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งที่มีกระแสไฟฟ้าที่มีแรงดันไฟฟ้าเกินกว่าห้าสิบโวลต์ โดยไม่มีฉนวนไฟฟ้าปิดกั้น เว้นแต่ นายจ้างจะได้จัดให้ลูกจ้างสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลหรือใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ที่เหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้าสำหรับการปฏิบัติงานของลูกจ้าง

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานโดยใช้อุปกรณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้า หรืออยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสิ่งที่มีกระแสไฟฟ้า ให้นายจ้างจัดหาอุปกรณ์ชนิดที่เป็นฉนวนไฟฟ้า หรือหุ้มด้วยฉนวนไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายที่เหมาะสมกับแรงดันไฟฟ้าสำหรับการปฏิบัติงานของลูกจ้าง

๖.๓ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหาร จัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๕ นายจ้างต้องจัดให้มีผู้ควบคุมงานทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในการทำงาน ก่อนการทำงานและขณะทำงานทุกขั้นตอนเพื่อให้เกิดความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ นายจ้างต้องติดหรือตั้งป้ายสัญลักษณ์เตือนอันตรายและเครื่องหมายป้ายบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงาน เช่น ห้ามเข้า เขตอันตราย

ระวังวัสดุตกหล่น ให้สวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ส่วนบุคคล หรือข้อความอื่นที่เข้าใจง่ายและเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๑๕ นายจ้างต้องกำหนดบริเวณเขตก่อสร้าง โดยทำรั้วสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ที่มั่นคงแข็งแรง ไว้ตลอดแนวเขตก่อสร้าง หรือกั้นเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมตามลักษณะงาน และมีป้าย “เขตก่อสร้าง” แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน และห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตก่อสร้างนั้น

ข้อ ๑๖ นายจ้างต้องกำหนดเขตอันตรายในเขตก่อสร้าง โดยจัดทำรั้วหรือกั้นเขตด้วยวัสดุที่เหมาะสมกับอันตรายนั้น และมีป้าย “เขตอันตราย” แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจน และในเวลากลางคืน ต้องจัดให้มีสัญญาณไฟสีส้มตลอดเวลา และห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในเขตอันตรายนั้น

๖.๔ กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการ และดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในสถานที่ที่มีอันตรายจากการตกจากที่สูงและที่ลาดชัน จากวัสดุกระเด็น ตกหล่น และพังทลาย และจากการตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ พ.ศ. ๒๕๖๔

ข้อ ๒ นายจ้างต้องจัดให้มีข้อบังคับและขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย ในการทำงานในที่สูง ที่ลาดชัน ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลายของวัสดุสิ่งของ และที่อาจทำให้ ลูกจ้างพลัดตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การระบุอันตราย ที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน การวางแผนการปฏิบัติงาน และการป้องกันและควบคุมอันตราย รวมทั้ง ต้องอบรมหรือชี้แจงให้ลูกจ้างได้รับทราบก่อนเริ่มปฏิบัติงานและควบคุมดูแลให้ลูกจ้างปฏิบัติตาม อย่างเคร่งครัด และต้องมีสำเนาเอกสารดังกล่าวไว้ให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้

ข้อ ๔ นายจ้างต้องจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานเหมาะสมกับสภาพของการทำงานในที่สูง ที่ลาดชัน ที่อาจมีการกระเด็น ตกหล่น หรือพังทลาย ของวัสดุสิ่งของ และที่อาจทำให้ลูกจ้างพลัดตกลงไปในภาชนะเก็บหรือรองรับวัสดุ และลักษณะ ของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาที่ลูกจ้างทำงาน เช่น เข็มขัดนิรภัย เชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิต หมวกนิรภัย รองเท้าชนิดหุ้มส้นพื้นยาง หรือถุงมือ และดูแลให้ลูกจ้างใช้อุปกรณ์นั้น

ในกรณีที่ให้ลูกจ้างใช้เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ประกอบ นายจ้างต้องจัดทำจุดยึดตรึงเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตไว้กับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร หรือโครงสร้างอื่นใดที่มีความมั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งาน

ข้อ ๙ ในกรณีที่นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่สูงตั้งแต่สี่เมตรขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำราวกั้นหรือรั้วกันตกตาข่ายนิรภัย หรืออุปกรณ์ป้องกันอื่นใดที่เหมาะสมกับสภาพของการทำงาน ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการใช้เข็มขัดนิรภัยและเชือกนิรภัยหรือสายช่วยชีวิตพร้อมอุปกรณ์ตลอดระยะเวลาการทำงาน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ลูกจ้างต้องใช้บันไดไต่ชนิดติดตรึงกับที่ที่มีความสูงเกินหกเมตรขึ้นไป เพื่อทำงานในที่สูง นายจ้างต้องดูแลบันไดไต่ชนิดติดตรึงกับที่ให้มีโครงสร้างที่มั่นคง แข็งแรง และปลอดภัยต่อการใช้งานและต้องจัดทำโกร่งบันไดเพื่อป้องกันการพลัดตกของลูกจ้าง

๗. ผู้สอบสวนและวิเคราะห์อุบัติเหตุ

ศูนย์ความปลอดภัยในการทำงานเขต ๕ (ลำปาง)

กองความปลอดภัยแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน